

உ

ஸ்ரீசண்முகப் பெருமான் றுணை,
குன்றுதோறாடுஞ் சண்முகப் பெருமான்
பேரிற் பாடிய

நிரோட்டயமகவந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

திருப்பரங்கிரிக் குமரன்பேரிற் பாடியவர்

தகார வண்ணமும்.

—(·*)—

இவை

இராமநாதபுரம்ஜில்லா சிவகங்கை சமஸ்தானத்தைச்சேர்ந்த

வேம்பத்தூர்ச் சங்க வித்துவான்களிலொருவராகிய

சாமாவையரென்ற ஆண்டி ஐயரவர்கள் குமாரரும்
திருவாவடுதறை யாதீனத்தில் வாசித்துத் தேர்ந்தவருமாகிய

சௌந்தரபாரதியவர்களால்

திருநெல்வேலியிலுள்ள வேம்பத்தூர் மடாதிபதிகளாகிய

பிரமஸ்ரீ

வாமதேவ சுப்பிரமணிய சிவாசாரியரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படியியற்றப்பெற்று

கானூர், பொன்மயில்பிள்ளை யென்ற

வாலசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களின் -

திரவிய சகாயத்தால்

மதுரை:

இனலோசனி அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

காபிரைட்.]

ஆங்கோஸ்து 1932.

[விலை அனா2.

காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Acc. No.

4384

குன்றுதோருஞ் சண்முகப் பெருமான்
பேரிற் பாடிய

நிரோட்டயமக வந்தாதி மூலமும்—உரையும்,

திருப்பரங்கிரிக் குமரன்பேரிற் பாடிய

தகார வண்ணமும்.

இவை

இராமநாதபுரத்தில்லா சிவகங்கை சமஸ்தானத்தைச்சேர்ந்த
வேம்பத்தூர்ச் சங்க வித்துவான்களிலொருவராகிய
சாமாவைய ரென்ற ஆண்டி ஐயரவர்கள் குமாரரும்
திருவாவடுறை யாதீனத்தில் வாசித்துத் தேர்ந்தவருமாகிய
சௌந்தர பாரதியவர்களால்

திருநெல்வேலியிலுள்ள வேம்பத்தூர் மடாதிபதிகளாகிய
பிரமஸ்ரீ
வாமதேவ சுப்பிரமணிய சிவாசாரியரவர்கள்
வேண்டுகோளின்படியியற்றப்பெற்று

காணூர், பெர்ன்மயில்பிள்ளை யென்ற
வாலசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களின்
திரவிய சகாயத்தால்

மதுரை:
மீனலோச்சனி அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

உ

மதிப்புரை.

உத்தமதானபுரம் மஹாமஹோபாத்தியாய பிரமஸ்ரீ
வே. சாமிநாதையரவர்களெழுதியது.

பாண்டிநாட்டிலுள்ள வேம்பத்தூர்த் தமிழ்ச்சங்கத்தவர்களுள்
ஸ்ரீ கவிராஜபண்டிதருடைய பரம்பரையினரும் நூற்றுக்கணக்கான
வெத்தனையோ வரியசெய்யுட்களை விரைவிவிபற்றிக் கேட்பவர்களுக்கு
மிக்கவிம்மிதத்தை யுண்டுபண்ணி வருபவர்களுமாகிய பிரமஸ்ரீ
சௌந்தரபாரதிகள் திருநெல்வேலியிலுள்ள வேம்பத்தூர் மடாதிபதி
களாகிய ஸ்ரீமத் வாமதேவ சுப்பிரமணிய சிவாசாரியரவர்களுடைய
விருப்பத்தின்படி சூன்றதொறும் ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமான் மீது
இயற்றிய நிரோட்ட யமகவந்தாதிச் செய்யுட்களையும் அவற்றின்
பொருள்களையுங் கேட்டு மிகவின்புற்றேன். செய்யுட்களிலுள்ள யம
கங்கள் மிக்க வின்பத்தை விளைவிக்கின்றன. இந்நூலைக்கேட்கும் தமிழ்
முபிமானிகள் மிக வின்புற்றிவர்களை யாதரித்து, ஊக்கமளிப்பார்க
ளென்றும் நம்புகிறேன். இதனை யாக்குவித்தோர்களை நினைக்கும்
பொழுது முன்னமே திருச்செந்தில் நிரோட்ட யமகவந்தாதியை
வெளிப்படுத்தி செய்த நெல்லைமாதகரின் தமிழ்ப்பெருமை நன்கு
வெளியாகின்றது.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையர்,

மீனாக்ஷிகாலேஜ், சிதம்பரம்.

24—1—1925.

சிறப்புப் பாயிரம் .

வேம்பத்தூர் நிமிஷகவிச் சிலைடைப்புவி பிச்சுவையரவர்கள்
குமாரரும், மதுரைக்கல்லூரி யுபர்தரக்கலாசாலைத்
தலைமைத் தமிழாசிரியருமாகிய

பி. பாஸ்கரையர் பாடியது .

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

மாவளம் பெருகக் காவளந் திகழும்
பாவளம் மிக்கவேம் பத்தூர் வாழும்
மிகைதரு பூர்வ சிகையா ரந்தணர்
வகைமா பினிலே தகைசேர் தனஞ்சய
கோத்திரத் தார்திட காத்திரம் பெற்றோன்
பாத்திரம் காண்டிடச் சாத்திரம் கற்றோன்
எண்டிகைசு புகழுந் தண்டிகைப் புலவர்
மண்டிய குழுவிற் றண்டியாய் வந்தோன்
நாமா தாணிகர் சாமா வையன்
தாமா தாலிற் றத்தசு புத்திரன்
மறையாக் கீர்த்தித் துறையா வடுதுறை
யிறையா ரிடத்துமங் குறைந்தா ரிடத்திலு
மிலக்கிய விலக்கணத் தலபுரா ணங்கள்
சிலநாட் டங்கி நலமாத் தேர்ந்தோன்
கட்டெழுத் தாணியர்க் கிட்டபா முதலாம்
எட்டவ தான மட்டிற் செய்தோன்
வண்ணப் புகியில் வண்ணப் புலியென
எண்ணப் பலவகை வண்ண மிசைத்தோன்
பதியா னைப்பணி யாற்கா சேது
பதிபாற் பதினெண் புராணப் பரிசை
தேறிப் பரிசெலாம் வாரிக் கொண்டோன்
பாரிற் புலவரி யாரிப் படிவிரை
வாகக் கவிசொல் வதிலெனப் புகழ்பல
வாகக் கொண்ட வாகன் சவுந்தர
பாரசி பூசைசெய் வோரசி யாகி

நிறப்புப்பாபிரம் ,

நெல்வே லிப்பதி மல்குசை வாட்கு
 நல்லைத் தெழுத்துச் சொல்குரு வாயவண்
 மன்னுவேம் பத்தூர் மடத்தலிற் றிருக்கும்
 பொன்னுசன் பணிதலைத் துன்னுதர் வாசன்
 நன்னடி பேரற்று மன்புமிக் குள்ளோன்
 பன்னரு மிருமொழிச் சொன்னயங் காண்போன்
 அம்பிகை பாதம் நம்பு முளத்தன்
 நிம்பைத் தலத்தார் தம்புழி வந்தோன்
 படாமுதற் பொற்கலன் விடாதருள் காத்தன்
 மடாதி பதியாம் வாம தேவ
 சுப்பிர மணியெனச் சொல்லிவா சாரியன்
 விப்பிரர் குலமணி யிப்புவி யதனி
 லென்று மிருக்கவும் நன்று மடுக்கவும்
 குன்றுதொ றுடுங் குணத்தன் ஞான
 விரோசனன் தேவர் கிரோமணி யாய
 பரோப காரப் புரோகன் சண்முக
 னேமத் தாட்கு நிரோட்ட யமக
 நாமத்தந் தாதி நலில்கெனச் செப்பி
 வேண்ட வன்னோர் விரைவிற் பாடி
 யாண்டலைக் கொடியேற் கணிந்தவிந் நூலை
 ஆனார் சிவன்வாழ் கானார் தன்னில்
 வானார் தருகதி தானார் மரபினர்
 பஞ்சாக் கரத்தை யெஞ்சா திசைக்கும்
 நெஞ்சார் கொடையி லஞ்சார் தன்மைத்
 தென்குப விலாசச் சின்னச் சாமி
 யென்றெல் லோரும் பன்னும் பெயரியச்
 சமய முத்துப் பிள்ளை தனையன்
 சமதியாக் குவளைத் தாரணி மார்பன்
 பொன்வளர் பரங்கிரிப் புண்ணியர் தொழும்பன்
 பொன்மயில் பிள்ளை யென்று புகலும்
 வால சுப்பிர மணிய பிள்ளை
 சாலச் செம்பொன் றந்தச் சேற்றினான்
 சித்தி தரும்புகழ்ப் புத்திரர்ப் பேரெரும
 இத்தரை வாழி நித்தியந் தானே.

சாற்றுக்கவிகள்.

சேற்றார்ச் சமஸ்தான வித்துவானும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்

நூற்பரிசோதகருமான

மு.ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர் அவர்கள் இயற்றியவை.

சீர்மேவுந் தென்மதுரை நகர்மருவும் நாதன்முனர்

தெளிவாய்ச் செய்த

பேர்மேவு செந்தமிழி லக்கணந்தேர்ந் தனுதினமும்

பேணிக் கூறும்

பார்மேவுந் கவித்திறமை மிக்குடையா னிவன்கவியைப்

பார்க்குந் தோறும்

நார்மேவு தெள்ளமுதாஞ் சவுந்தரபா ரதியென்று

நவிலும் பேரோன்

சந்தருக்கு மணிநாதர் நன்மருந் ரெனமெச்சுந்

தகைமை வாய்ந்த

கந்தருக்குள் ளுவகையுற விதழகலந் தாதிமனம்

கசிந்து சொன்னான்

இந்தருக்கு வசனம்போற் சொற்பொருளா ரந்தாதி

யிதனை யன்பாற்

பந்தருக்கு மெழிற்குயவன் னியின்கணவ னருளுண்டாம்

படிப்போ ருக்கே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா ஸ்ரீ வைகுண்டம் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர் வண்டானம்

நல்லகுற்றாலம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை.

வழிவழி வழியாச் செந்தமிழ்ப் புலமை

வாய்ந்தூல கேத்துவேம் பத்தூர்

தழுதிய மறையோர் தம்மின்மிக் கோனாஞ்

சவுந்தர பாரதிப் பெரியோன்

விழுமிய மலைக டொறுந்தொறு மாடன்

மேயசெவ் வேடிரு வடிக்கண்

வழுவினி ரோட்ட யமகவந் தாதி

மாத்நொட்ட புனைந்தன்ன மன்னோ.

திருவார்தென் னெல்லையின்ம டாலபத்தி லனுதினமுஞ்
 சிறப்பாய் மேவித்
 தெருளார்மெய்ச் சைவமெனும் பயிர்வளரச் செகதலத்திற்
 செய்து காத்து
 வருவாம தேவசுப்ர மண்யசிவா சார்யமுதின்
 மலைதொ றுடும்
 பெருமான்சண் முகநிரோட்ட யமகவந்தா தியைச்சொலெனப்
 பேசி னானே.

அப்பிரபத் தத்தையவன் நிருமுன்ன ராயிரநூற்
 றுறு மாண்டிற்
 செப்பிடப ரவியினிரு பான்முன்றூர் தெய்தியெனுத்
 திருநன் னாளில்
 விப்பிராரும் விற்பனரும் சூழ்த்துமகிழ் தேத்தநிதம்
 வேப்பத் தூர்வாழ்
 வைப்பனையான் சவுந்தரபா ரதிருவின்று பரிசுபெற்று
 மகிழ்த்தான் மன்னே.

சிதம்பரம் ஸ்ரீமீனாக்ஷிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
 சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர் அவர்கள் இயற்றியது.

இத்தலத் தெவரு மியற்றதற் கரிதென்
 மியற்றமிழ் வாணர்கொண் டாடச்
 சித்திர மாதி கவியரை நொடியிற்
 செப்புலோ னுமைபத வாரி
 சத்தினைப் பரவு நிம்பைவாழ் மறையோன் சவுந்தர
 பாரதி நிரோட்டப்
 புத்தமு தந்தா தித்தொடை முருகன் பொற்புயத்
 தணிந்தனன் மன்னே.

திருவாவடுதுறைகூதினம் சுப்பிரமணியஸ்வாமிமூர்த்தியவர்கள்
குமாரர்

பொன்னோதுவார்மூர்த்தியவர்கள் இயற்றியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சுட்டங் கொழுஞ்சிக ரக்குன்று தோறு மிருந்தருள்வேள்
தாட்டுணைமே னிம்பைச் செளந்தர பாரதி தானுரைத்தான்
பாட்டின் சுவையறி பாவலர் யாருமன் பாய்ப்புகழ்
வோட்டமொட் டாதசொல் லந்தாதி பொன்னை பொளிபெறவே.

தேவகோட்டை வன்றொண்டாவர்களின் மாணாக்கரிலொருவராகிய
காரைக்குடி. ராம. சோ. சோக்கலிங்கஞ் சேட்டியாரவர்கள்
இயற்றியவை.

மாமருந்தா யுடற்குறுதி வழங்குதலி னுபிரக்கமுதும்
வழங்கும் வாய்மைத்
தேமருந்தண் ணிம்பநகர்த் திருமறையோர் குலக்கவிஞர்
செம்ம மெய்வப்
பாமருந்தா யறிஞரெலாம் பன்முறையுண் ளெம்பிறையப்
பருகச் செய்வோன்
காமருந்தண் சவுந்தரபா ரதிநாமந் திசைவிளக்குங்
கவிவல் லோனே.

உவரிவிடத் துடன்பிறந்த துறுமழற்கு மெண்டதளி
யுண்ட மிச்சிற்
நிலியமுது கண்டுபான்றேன் முதலவென் றொதுக்கிச்
செந்த மிழத்தீஞ்
சுவையமுதா யனவாதந் துய்த்தலின்வாய் முடாத
தோற்றங் காட்டிக்
கவிஞர்புகழ் கந்தனிரோட் டகயமக வந்தாதி
சுழறி னானே.

திருநெல்வேலியில்லா வல்லாநாடு கரு. முத்தையரவர்கள் குமாரர்
சங்கரசுப்பாசாஸ்திரிகள் இயற்றியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பண்ணூர் மலர்ப்பொழி விம்பைச் சவுந்தர பராதியார்
எண்ணூர் புரமழித் தோணருள் சேசம்பன் னிருகாணும்
விண்ணூர் தருங்குன்று தோமுடற் சண்முகன் மேற்புகன்ற
தண்ணூர் கிரோட்ட யமகவந் தாதிபோற் சாற்றிதே.

இந்நூலாசிரியரின் மாணாக்கரும் சிலைடைப்புவி பிச்சுவையாவார்கள்
மருகரும்புகழ

கோவிந்தையரவர்கள் இயற்றியது.

சீர்கொண் ணிரோட்ட யமகவர் தாதிசைச் செந்தமிழார் [ம்
கார்கொண் மலர்ப்பொழிற் குன்றுதோ றுடுமெங் கந்தனின்மே
பார்கொ ளிசைநிம்பை வாழுஞ் சவுந்தர பாரதியார்
நார்கொள் ளமுதிற் புகன்றார் செவிக்கின்ப நண்ணிடவே.

வேம்பத்தூர் நிமிஷக்கவிச் சிலேடைப்புலி பிச்சுவையரவர்கள்
குமாரரும் மதுரைக்கல்லூரி யுபர்தாக்கலாசாலேத்
தலைமைத் தமிழாசிரியருமாகிய

பி. பாஸ்கரையர் பாடியது.

வேண்பா.

என்று மருள்புரித லேவேலை யாக்கொண்ட
குன்றுதொ றுடுங் குமாரக்கிங்—கென்றுபொன்னன்
பார்த்துப் பணிசவுந்தர் பாரதியா ரன்புவைத்துச்
சேர்த்தார் டிரோட்டவந்தா தி.

உ

ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமான் துணை.

குன்றுதோருஞ் சண்முகப்பெருமான் பேரிற் பாடிய

நிரோட்டயமக வந்தாதி

மூலமும்-உரையும்.

கணபதி துதி.

வேண்பா.

சீர்மருவுந் தேவர் தினந்தொறும்வந் தேபணியச்
சார்குன்று தோருஞ் சண்முகன்மே—லோர்பெறந்
யந்தியனி ரோட்ட யமகவந் தாதிகொலக்
கந்தனுக்கு முன்னுதித்தோன் காப்பு.

வீரைக்கவிராஜ பண்டிதர் துதி.

முன்னிற்கும் வேற்சண் முகப்பெருமான் மீதிவிதழ்
துன்னுதலில் லந்தாதி சொல்லவே—மின்னுமணித்
தெண்டிரைஞர் லம்பரவுந் தெய்வக் கவிராஜ
பண்டிதர்பொற் பாரும் பதம்.

நூ ல் .

கட்டளைக்கலித்துறை.

இசைத்தந்தி யானனத் தானினை யாய்சே ணிடத்தினர்தன்
ணிகைத்தந்தி யானகி யாழ்க்கைய ராதிய ரேத்திடத்தா
ரிகைத்தந்தி யானநே ரத்தினின் ருடிசே யேயளியென்
றிகைத்தந்தி யானஞ்செய் தாலெய்த லாங்கதி யித்தினத்தே.

(இதன் பொருள்) இசைத்தந்தி யானனத் தானினையாய் - மெய்க்கீர்த்தி
வாய்ந்த ஆனைமுகக்கடவுளி னினையா யெனவும், சேணிடத்தினர் - விண்ணு
லகத்திலுள்ள விந்திராதி தேவரும், தண்ணிகைத் தந்தியானகியாழ்க்கையரா
தியர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய இராகத்தைத் தாரின்ற நரம்பினால் விளங்கும்
வீணையவாசிக்கின்ற நாரதாதி முனிவரும், ஏத்திட - துதிக்க, தாரிகைத்

தந்தியான நோத்தினின்றாடிசேயே - கச்சைகட்டி மாலிப்பொழுதிற் கனக
சபையின் கண் ஆனந்தநடனம் புரிகின்ற பரமசிவனுடைய திருக்குமாறாகிய
முருகக்கடவுளே எனவும், இசைத்து-கூறி, அரியென்றந் தியானஞ்செய்தா
லெய்தலாங்கதியித்தினத்தே - காப்பாற்றியருளவேண்டுமென்று பஞ்சேந்திரி
யங்கனையும் ஒழுங்காயடக்கி மனத்திலெண்ணினா லிப்பகலிலே இம்மை மறு
மைக்கு வேண்டியனவற்றை எளிதாயடையலாம் என்பதாம். ஏ-ஈற்றசை.

தினந்தினங் காத கரைக்கா யயிலணி செங்கையதீ
தினந்தினங் காதணிந் தார்தனை யானெலைச் சேர்ந்திறங்கித்
தினந்தினங் காதிரித் காதடங் காரஞர் செய்தலைத்த
தினந்தினங் காதலித் தாளென்றி லேகமார்ச் சித்தனரே.

(இ-ள்.) இலேகர் - தேவர்கள், தினந்தினங் காதகரைக்காய் அயிலணி
செங்கைய - அனுதினமு முயிர்வதைசெய்கின்ற வசரர்களைச் சங்கராஞ் செய்
யும் வேற்படையைத் தரித்த சிவந்த கையையுடையவனே, தீதிலநந்தினங்
காதணிந்தார் தனையா - குற்றமற்ற சங்குகளைச் செவியினிடத்துக் குழையாக
வணிந்து கொண்டவராகிய சிவபெருமானின் குமரா! நெலைச் சேர்ந்திறங்கித்
தின் அந்தின் - அந்துகள் கூட்டமாக விறங்கி நெல்லை யுண்கின்ற தன்மை
யைப் போல, அங்கு ஆதரிக்காதல்காரஞர் செய்தலைத்ததில் நந்தினம் -
அவ்விடத்தில் இரக்கமில்லாது சத்துருக்கள் துன்பத்தைச் செய்து வருத்தும்
தன்மையினாலே கெடுதியை யடைந்தோம், காதலித்தா னென்றார்ச்சித்த
னரே - ஆகையால் விருப்பமுடன் காப்பாற்றுவாயென்று பொன்மயமாகிய
மலரினால் அர்ச்சனை செய்தார்கள் என்பதாம். அங்ஙனம் அர்ச்சனை செய்ததி
னால் நன்மையடைந்தார்கள்; நாமும் அர்ச்சனைசெய்தால் நன்மையடையலாம்.
(இதுஎச்சக் குறிப்பு.)

(உ)

சித்தத்தி யாகஞ்செ யந்தணர்க் காய்நடித் தேயறக்கர்ச்
சித்தத்தி யாகஞ் செயிர்த்தார் களிக்கச் சிரித்தகநச்
சித்தத்தி யாகஞ் செழிக்கநின் றாடிளஞ் சேயனெநந்
சித்தத்தி யாகஞ் செறிந்தா யெனிற்கையாஞ் சேர்கதிகே.

(இ-ள்.) சித்தத்தியாகஞ்செ யந்தணர்க்காய் நடித்தே - தங்களுடைய
இருதயத்தைஇருப்பிடமாகச்செய்தபதஞ்சுவியாக்பாதாராகியமுனிவர்களின்
பொருட்டுக் கனகசபையினிடத்திற் பரமானந்தத் தாண்டவம் புரிந்து, அறக்
கர்ச் சித்தத்தியாகஞ் செயிர்த்தார் - தன்னை மதியாமல் தக்கனாற் செய்யப்
பட்ட பாவத்துக்கேதவாகிய யாகத்தை மிகச் சினந்தழித்தவரான பரமசிவன்,

களிக்கச் சிரித்தகாச் சித்தத்தியாகஞ் செழிக்க நின்றாடினஞ்சேயனே - மன
மகிழ் மனமுறுவலித்து விரும்பி ஏறி மார்பினிடத்துப் புன்காங்கிதமுற நின்று
வினையாகிசின்ற முருகனே எனவும், நம்சித்தத்தியாகஞ் செறிந்தாயெனில் -
நல்ல வினையாடல் புரிசின்ற தெய்வயானையின் திருமேனி மகிழும்படி செய்
கின்றவனே எனவும், எனில் - கூறில், கையாஞ் சேர்கதியே - இகபரத்தில்
அடையக்கூடிய நலம் கைவசமாமென்பதாம், சேயுனே-எனற்பாலது சேய
னே என்றது குறுக்கல் விகாரம். (ந)

ஏகனத் தானத் தயனாதி யிந்திரற் சேனிகைச்
கேகனத் தானத் தரையா ளிராகன் னியையிடையி
லேகனத் தானத்த னீர்தகாங் கேயன் னிலையிலா
லேகனத் தானத்தங் கீண்டா நெனையான் டிடத்தக்கனே.

(இ-ள்.) ஏகனத் தானத் தயனாதி யிந்திரற்சேன்-அதிவிரைவாய்ச் செல்
லாநின்ற அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதேவனுக்கும் முதன்மையுள்ள இந்
திரனுக்கும் தலைவனும், இசைக்குஏகன் - கீர்த்தியினால் ஒப்பற்றவனும், அத்
தானத் தரையாளிராகன் - அப்பொன்னுலகிலுள்ள இமையவர்களைக் காப்
பாற்றுகின்ற அன்புள்ளவனும், இயையிடையி லேகனத்தானத்தனீர்த காங்
கேயன் - வராகவடிவமெடுத்த திருமாலின் வடிவத்திற் பாதிக்கொண்ட பரம
சிவன் தந்தகாங்கேயனும், இலையிலாலே கனத்தானத்தங் கீண்டான் - தகட்
டின் வடிவமாகிய ஞானசத்தியினாலே கிரௌஞ்ச மலையின்வடிவமுள்ள பகைவ
னான தாரகாசுரனுடைய கைகளையரிந்து சம்மரித்தவனுமாகிய முருகக்கடவுள்,
எனையாண்டிடத் தக்கனே - எளியேனாகிய என்னை ஆளும் தகுதியுடையவன்
ஆவான் என்பதாம். (ச)

இடத்தா ரணித்தடந் தேரேறி யெய்தி யெயிலெரித்தா
ரிடத்தா ரணிதனத் தாடைய யாலீ யிளைஞனயந்
திடத்தா ரணிகலன் சாத்தியர்ச் சித்தா லெரிதமுளி
னிடத்தா ரணியத்தி னின்றறஞ் செய்நல நெய்தியதே.

(இ-ள்.) இடத்தா ரணித்தடந் தேரேறியெய்தி யெயிலெரித்தார் - பார்த
பூமியாகிய பெரிய இரத்தத்திலேறிச் சென்று அசுரர்கள் கூடியிருந்த திரிபுரத்
தைநகைத்தெரித்த பரமசிவனது, இடத்தாரணி தனத்தான் தையையாலீ
யிளைஞன்-வாமபாகத்தி. லெழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவியார் கிருபையுடன்
பெற்ற முருகக்கடவுள், நயந்திடத்தா ரணிகலன் சாத்தியர்ச்சித்தால் - மன
விரும்பமுற மலர்மாலையும் பொன்னொபரணமும் அணிந்து மலரினாலர்ச்சித்தால்,

4 நிரோட்டயமகவந்தாதி மூலமும்-உரையும்.

எரிதழவினிடத்தா ரணியத்தினின்றறஞ்செய்லனெய்தியதே + காட்டின்கண் பஞ்சாக்கினியின் மத்தியில் நின்று தவம்செய்வதினா லுண்டாகிய பிரயோசனம் எய்தும் என்பதாம். ஏகாரம் அசைச்சொல். (இ)

தியக்கக் கராத்திரி சாகா தனித்தந் திகிரியினார்
தியக்கக் கராத்திற லைத்தீர்த் தெயாதிகல் செய்கையிலத்
தியக்கக் கராத்திரத் தைத்தேய்த்த செங்கையன் சேணதியாத்
தியக்கக் கராத்திகழ் தேகர் தனையனென் சித்தத்தனே.

(இ-ள்.) தியக்கக் கராத்திரி சாகாது அளித்து-மலென்கணுள்ள முதலை வாயினிடத்து அகப்பட்டு மயங்கி ஆதிமூலமே யென்றழைத்த கஜேந்திரானிற வாதுகாப்பாற்றி, அந்திரியினார்த்தியக்கக் கராத்திறலைத் தீர்த்து-அழகிய நே மிப்படையால் ஆவலுள்ள வியக்கனாகிய முதலையினுடைய வலியைத்தொலைத் துக்கொன்று, எயாதிகல் செய்கையிலத்தியக்கக் கராத்திரத்தைத் தேய்த்த செங்கையன் - சிறிதுமினாக்காது போர்செய்கையிற் சோர்வில்லாது காணல் விடப்பட்ட பாணங்களை யழித்த செந்தாமரைபோன்ற திருக்கைகளையுடைய திருமாலும், சேணதியாத்தியக்கக் கராத்திகழ் தேகர்தனையனென் சித்தத் தனே - ஆகாய கங்கையும் ஆத்திமாலையும் உருத்திராக்ஷம மெலும்புஞ் சர்ப்ப மும் விளங்காநின்ற திருமேனியையுடைய பரமசிவன் குமான் என் சித்தத்தி லெப்பொழுதும் இருக்குந்தன்மையை யுடையவனாவான் என்பதாம். (ஈ)

தத்தலை யாரக லாழிநஞ் சார்களைத் தார்ந்திச்சீ
தத்தலை யாரகத் தாய்ந்தே டளித்த தனையரெஞ்சித்
தத்தலை யாரக டாடியிற் கையரேய்ந் தாரையரீ
தத்தலை யாரக லாதடைந் தாணற் றையயினரே.

(இ-ள்.) தத்தலையா ரகலாழிநஞ்சார் கனத்தார் - தவழ்கின்ற அலைகள் நிறைந்த விசாலமாகிய கடலினின்றும் வந்தவிலுத்தைத் தரித்த கழுத்தை யுடையவரும், ஈதிச்சீதத் தலையார் - கங்கையினாலுண்டாகிய குளிர்ச்சி பொருந் திய சடாமகுடத்தை யுடையவருமாகிய பரமனார், அகத்தாய்ந்தே யளித்ததனை யர் - மனதின்கண் ஆராய்ந்தேதந்த குமாரும், எஞ்சித்தத்தலையா ரகடாடியிற் கையர் - என் இருதயத்திலுள்ள அஞ்ஞானவிருளைப் பருகாநின்ற சோகிமய மாகிய ஞானசத்தியை யுடையவரும், ஏய்த்தாரையரீதத்தலையார் - தனக்கடி மையாயடைந்தவர்களைக் கெட்டமார்க்கத்தில் அலையாதிருக்கும்படி செய்பவரு மாகிய முருகக்கடவுள், அகலாதடைந்தாணற்றையயினரே - என்னுள்ளத்தி னின்றும் நீங்காதிருந்து காப்பாற்றுந்தன்மையை யுடையவராவர் என்பதாம்.

இன்னந் தரத்தார்கை யாலர்ச் சனைகன்செய் தேத்தயிற்கை
யினென் தரத்தாந் தாளோ கத்தின னேந்தலையா
லினென் தரத்தரா கன்செந்நி லாகா னென்னகத்திற்
கினென் தரத்தடர் காராக நாத னெனினலனை.

(இ-ள்) இன்னந்தரத்தர் கையா லர்ச்சனைகள் செய்தேத்தயிற் கையி
ன்ன - கூட்டமாகிய நம்போன்றவர்கள் கரத்தால் மலரைச்சொரிந்து துதிக்கா
கின்ற ஞானசத்தியையுடையவனும், அந்தரத்தர் தந்தாளோகத்தினன் - கங்
கையைத் தரித்த வேணியையுடைய பரமஞாதர்த்த ரக்ஷிக்கும் திருவேகத்தி
லுள்ளவனும், ஏந்தலையா லினென் தரத்தராகன் - ஏந்துகின்ற தாங்கத்தை
யுடைய பாற்கடலிலுள்ள ஆலிலையின்மே லறிதுயிலியாக நித்திரை செய்யுந்
திருமாவின் திருதயத்தில் வசிப்பவனும், செந்திலாகான் - செந்தில்மாகராத்
தை யிருப்பிடமாக வுடையவனும், என்னகத்திற்கினன் - எனது மனத்தாம
ரைக்கு ஞானசூரியனைப் போன்றவனும், அந்தரத்தடர்காராகநாதன் - தெய்வ
லோகம்வரை உயர்ந்திருக்கின்ற பழமுதிர்சோலைமலையின்க ணுள்ளவனுமாகிய
முருகன், எனின்லனை - என்றுதுதித்தால் வேண்டியநலமெய்துமென்பதாம்.

நலங்கடந் தண்டரை யாள்செந்நி லாகா னன்னெனயில
னலங்கடந் தங்களுர் செய்கண்ட கன்றனை நைத்தடர்கா
னலங்கடந் தங்கத்தை சேயரைத் தாங்கரி நாடிற்றைய
நலங்கடந் தன்செறி சாரலி னாதனைன் னற்றந்தையே.

(இ-ள்) நலங்கடந் தண்டரையாள் செந்திலாகான் - தேவர்களுக்கு அநேக
நன்மைகளைச் செய்து காப்பாற்றிச் செந்தில்மாகரத்தில் வீற்றிருப்பவனும்.
நன்னெனயில னலங்கடந் தங்களுர் செய்கண்டகன் தனைசெத்து அடர்கானலங்
கடந் தங்கத்தை சேயரைத் தாங்கரிநாடிற்றை-அக்கினியின் மயமாகிய வாணு
சுரனது கோட்டையைக் கடந்துபோய் அங்குள்ள வசுனைச் சம்மரித்தும்,
மிருந்த கானையுடைய காட்டினிடத்து வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்த
அத்தை புத்திரர்களாகிய பஞ்சபாண்டவர்களை ரக்ஷித்த திருமால் விரும்பா
கின்றதலையனும், எனலங்கடந்தன்செறி சாரலிநாதன் - தினையின் வளத்தி
னாலும் மதஜலத்தின் பெருக்கத்தாலும் குளிர்ச்சியுள்ள மலைச்சாரையுடைய
குறிஞ்சிவிலத்திற்குத் தேவனுமாகிய முருகக்கடவுள், என் நற்றந்தையே -
எளியேனாகிய எனக்கு மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தாராின்றபிதாவை யொப்பவ
னவான் என்பதாம்.

(க)

நல்லா ரணங்கலை ஞான கார்தன்னை நாடினர்க்கின்
னல்லா ரணங்கண்ச் செய்தாரன் னரை நலிகையர்கள்
னல்லா ரணங்களை யார்த்த சேயர்தா னந்திகழே
னல்லா ரணங்ககற் றுறக் கரத்தார் நலசத்தரே.

(இ-ள்.) நல்லாரணம் கலைஞானஞர் - நல்வவேதங்ளுக்குங் கலைஞானங்
களுக்கும் இருப்பிடமானவரும், தன்னை நாடினார்க்கின் நல்லாரணங்களைச்
செய்தாரன்னாரை நலிகையர் - தன் கிருபையையடைந்திட நாளும் விரும்பித்
துதிகாநின்ற மெய்யடியார்சளுக்குத் துன்பத்தைப்பொருந்த யாட்செய்யினும்
அவரைவருத்துகின்ற சத்தியுள்ள கையையுடையவரும், கன்னல்லாரணங்களை
யார் தந்தசேயர் - கருப்பு விற்கையுடைய உமாதேவியார் தந்தகுமாரும், தானந்
திமேனல்லாரணங்க கற்றறக்காதார் - யானைமதம் ஓடுகின்ற தினைப்புணத்
திலுள்ள வேடர்களின் மனவருத்தத்தைத் தீர்த்தருளுஞ் சடாகூரத்தை
யுடையவருமாகிய ஷண்முகர், லேசத்தரோ - நல்ல சத்தியை யுடையவராவர்
என்பதாம். (ய)

சத்தத் தாங்கக் கலாநிதி சார்ந்த சடையரினாஞ்
சத்தத் தாங்க சனைக்காய் தழற்ண்ணர் தானத்தார்ஞ்
சத்தத் தாங்கச்செய் கண்டரின் சேய்கிளர் சாரலடர்
சத்தத் தாங்கறம் காகச்செல் கேசயன் றுள்கதியே.

(இ-ள்.) சத்தத்தாங்கக் கலாநிதிசார்ந்த சடையரினாஞ்சத் தத்தர் - சப்
தம் பொருந்திய விலகலையுடைய கடலிறேறன்றிய சந்திரனை அணிந்த
வேணியை யுடையவரும், பத்துக்கைகளை யுடையவரும், அங்கசனைக்காய்தழற்
கண்ணர் - மன்மதனைத் தகித்த நெற்றியில் அக்கினிக் கண்ணை யுடையவரும்,
தானத்தர் ஈஞ்சத்தாங்கச் செய்கண்டரின்சேய் - தேவர்களுக்கு ஆலகால
விஷத்திடு லுண்டாகிய ஆபத்தைத் தீர்த்த கழுத்தையுடையவருமாகிய பாம
னார் இனிதாக அளித்த குமாரனும், கிளர்சாரலடர் சத்தத்தாங்கறக்காகச் செல்
கேசயன் - உயர்ந்த சாரல்மிகுந்த சப்தமலைகளும் காற்றாடியைப் போற்சமுலும்
படியாக வதிவேகமாகச் செல்கின்ற மயில்வாகனத்தை யுடையவனுமாகிய
முருகக்கடவுளின், தாங்கதியே - பாதாவிந்தங்களிகபாத்துக்கு நன்மையைத்
தரும் என்பதாம். ஈனாஞ்ச எனற்பாலது இனாஞ்ச எனநின்றது குறக்
கல்விகாரம். (யக)

கதிச்சந் தனத்தடங் காநிழற் றுதினைக் கான்றசதா
கதிச்சந் தனத்தனைக் காய்ந்தழ் கற்காக் கனியிடஞ்செல்
கதிச்சந் தனத்தாத் தன்னிளஞ் சேயிடங் கன்னியின்சங்
கதிச்சந் தனத்தத்தை யேசென் றிகைத்தழை காதலித்தே.

(இ-ள்.) சந்தனத்தத்தையே - நல்ல தனங்களையுடைய கிளிமொழியைப்
போலும் வார்த்தையையுடையவனே, கதிச்சந்தனத் தடங்கா நிழற்றாதினைக்
கான்ற சதா கதிச்சந்தனத்தனைக் காய்த்து - உயர்ந்த பொதியமலையிலுள்ள

சந்தனச்சோலையின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலரின் மகரத்தப்பொடியை வாரி வீசுகின்ற தென்றற்றேறையுடைய மன்மதனைத் தகித்து, அழகற்காக்கனி யிடஞ்செல் கதிச்சந்தன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்காகப்பாவைநாச்சியாரிடம் விரைவாய்ச் சென்றனாதனும், நத்தரத்தன் - சங்கபாணியின் நிலைவனுமாகிய பரமசிவனுடைய, இளஞ்சேயிடங் கன்னியின்சங்கதி சென்றிசைத்தழை காத லித்தே - முருகக்கடவுளிடம் இம்மடந்தை யுன்னை யிச்சித்து நினைத்துக் கொண்டிருக்குந் தன்மையைப்போய்ச் சொல்லி வரவழைப்பாய் என்பதாம்.. சந்தனம்-தேர். (யஉ)

காதற் றனத்தத்தை யார்கணொஞ் சத்தினன் கண்ணலர்கை
காதற் றனத்தத்தைச் செய்தழித் தாளயிற் கந்தனெறிக்
காதற் றனத்தத்தை சேயையான் டான்கனி காதலனென்
காதற் றனத்தத்தைச் சேர்க்கான் சனனங் கடக்கரிதே.

(இ-ள்.) காதற்றனத் தத்தையார்க ணெஞ்சத்தினன் - விருப்பமுள்ள தனங்கலையுடைய கிளியைப்போன்ற மங்கையர்கள் இருதயத்தில் வசிப்பவ னும், கண்ணலர்கை காதற்றனத்தத்தைச் செய்தழித்தா னயிற்கந்தன் - ஞானமுதலாகிய பகைவர்களினுடைய கைகளையும் காதுகளையும் அரிந்து கெடும்படிசெய்து தேவர்களையாண்ட வேலாயுதத்தையுடைய சடானனனும், நெறிகாதற்றனத் தத்தையே யாண்டான் கனிகாதலன் - வழியை மறைக் கின்ற விரவில் தன்னைவிரும்பிய அத்தையேயாகிய அர்ச்சுனை இரகித்த திருமாலின் புத்திரியாகிய வள்ளிநாயகிக்குக் கணவனுமாகிய முருகக்கடவுள், என் காதற்றனத்தத்தைச் சேர்க்கான் சனனங் கடக்கரிதே - என்று துதிக்காமலும் காங்களைச் சேர்த்துக் கும்பிடாமலுஞ் சோர்வையுடையவனா யிருப்ப வன் சன்மசாகரத்தைக் கடப்பது அருமையாம் என்பதாம். (யஉ)

கரித்தா ரகன்றனைக் காயயிற் கையினர் காலனைச்சம்
கரித்தா ரகத்தினை யந்திர் சடானனர் கையினலங்
கரித்தா ரகனிலத் தேத்தினா ரன்னார் கனியச்செயே
கரித்தா ரகநிலை யத்தர்காங் கேயரென் கண்ணினரே.

(இ-ள்.) கரித்தாரகன் றனைக்காயயிர்கையினர் - யானைமுகத்தையுடைய தாரகனென்னும் அசுரனைச் சம்மரித்த சத்தியுள்ள கையையுடையவரும், காலனைச் சங்கரித்தா ரகத்தினையந்திர் சடானனர் - மார்க்கண்டரின்பொருட்டு இயமனைச் சம்மரித்த பரமனார் மனத்தின்கண்ணுள்ள சந்தேகத்தைத் தீர்த்த ஷண்முகரும், கையினலங்கரித்தா ரகனிலத்தேத்தினா ரன்னார்களியச் செயே கர் - பூமியி் விருப்பவர்க்குள் யார் மலர்களால் அலங்கரித்துத் துதித்தார்களோ

அவர்களுடைய மனம் ஆனந்தமடையும்படி செய்யுந்தன்மையில் ஒப்பற்றவ
ரும், இத்தாரக நிலையத்தர் - இப்பிரணவத்தை யிருப்பிடமாக வுடையவரும்,
காங்கேயர் - கங்கையி லுற்பத்தியானவருமாகிய முருகர், என் கண்ணினரே -
என் கண்களி லெப்பொழுதும் இருப்பார் என்பதாம். ஏ-அசைச்சொல். (யசு)

கண்டனந் தந்தங் கயறா னெனக்கிளர் கன்னியெழிற்
கண்டனந் தந்தங் கணையாற் கழைக்கையர் காய்தலிற்றேன்
கண்டனந் தந்தங் கடிந்தழையீரெனக் காட்டினள்கரர்க்
கண்டனந் தந்தங் கரியய நேத்தயிற் கையினனே,

(இ-ள்.) கார்க்கண்டனந் தந்தங்கரியயனேத்தயிற் கையினனே - கரிய
கண்டத்தையுடைய பாரசிவனுஞ் சங்கபாணியும் நான்முகனும் துதிக்காநின்ற
வேலாயுதத்தைக்கொண்ட முருகக்கடவுளே, கண்டனந்தந்தங் கயறானெனக்
கிளர்கன்னி யெழிற் கண்டனந் தந்தங்கணையாற் கழைக்கையர் காய்தலில் -
கரும்பு வில்லேந்திய மன்மதனார் கயல்போன்ற கண்களையும் யானைத்தந்தம்
போன்ற தனங்கலையுமுடைய மங்கையினது வனப்பைநோக்கி எண்ணிக்கை
யற்ற தம் மலர்ப்பாணங்களை யேவி வருத்தஞ்செய்கையால், தேன்கண்டுஅனந்
தந்தங் கடிந்தழையீரெனக் காட்டினள் - காங்களுணவாகக்கொடுத்த வன்னத்
தையும் தேனையும் கற்கண்டையும் வெறுத்துத்தள்ளி உன்னையே காண்பித்து
அழைத்து வாருங்களென்று கூறினாள் என்பதாம். (யரு)

கைச்சங் கரியயன் காணாத சங்கரன் கட்கிசைநங்
கைச்சங் கரியமு காத்தந்த கந்தனிக் கானணித்தி
கைச்சங் கரிய கணியாடல் கண்டடங் காரயார்திங்
கைச்சங் கரியயிற் கையின னண்டர்ச காயத்தனே.

(இ-ள்.) கைச்சங்கரியயன் காணாதசங்கரன் - செங்கரத்தில் சங்கத்தைக்
கொண்ட திருமாலுந் திசைமுகனூந் தேடாநின்ற சிவபெருமானுடைய, கட்
கிசை நங்கைச்சங்கரி யழகாதந்த கந்தன் - சிறந்த கண்களுக்கிசைந்த தேவி
யாகிய லோகமாதா பிரியமாகப்பெற்றமுருகன், இக்கானணித்திகைச் சங்கரிய
கணியாடல் கண்டடங்காரயர் தீங்கைச் சங்கரியயிற் கையினன் - இவ்வனத்
தையடைந்து மயங்கியவிடத்து ஒப்பற்ற வள்ளியாயிவின் விளையாட்டைப்
பார்த்துப் பகைவர்களாற் செய்யப்பட்ட கெடுதியைத் தொலைத்து அனுக்கிர
கம் செய்த வேற்படையைத் தாங்கிய திருக்காத்தையுடைய ஷண்முகப்பெரு
மான், அண்டர் சகாயத்தனே - தேவர்களுக்கு அதுகூலஞ் செய்து வருபவ
ளுவான் என்பதாம். கன்னி கனி யென இடைக்குறை அத்து,சாரியை.(யசு)

காயத் தரங்கக் கடல்தா னெனக்கிளர் கண்ணலரைக்
காயத் தரங்கக் கணிந்திரன் கன்னியின் கண்ணாசிதா
காயத் தரங்கக் கனற்கணாஞ் சங்கரன் காதலர்ச
காயத் தரங்கக் காத்நா ரயிலர்சில் காதத்தரே.

(இ-ள்.) காயத்தரங்கக் கடல்தானெனக் கிளர்கண்ணலரைக்காயத்தர் - அவயவங்களுள்ள அலைகள் நிறைந்த ஆர்கலியென்று சொல்லும்படியாகப் பார்த்த சத்துருக்களாகிய அசுரர்களைக்கொன்ற தலைவரும், அங்கக்கணிந்திரன் கன்னியின் கண்ணர் - ஆயிரங்கண்களுள்ளசரீரம் அமையப்பெற்ற மகபதியின் புதல்வியாகிய தெய்வயானையின் கண்களில்வசிப்பவரும், சிதாகாயத்தர்-ஞான காசத்தில் வீற்றிருப்பவரும், அங்கக்கனற்கணாஞ் சங்கரன் காதலர் - புனைத் தருகின்ற கனலின் மயமாகிய நெற்றிக்கண்ணுள்ள அழகிய பாமசிவன் குமாரரும், சகாயத்தர் - யாவருக்கும் உதவி செய்பவரும், அங்கக்காத்நாரயிலர் - வேலைக்கையினிடத்துப் படையாக வடிப்பவருமாகிய ஷண்முகநாதர், சிங்காதத் தரே-மிஞ்ந்தஅலங்காரத்தையுடையவராவார் என்பதாம். அத்துக்கள் சாரியை ஏ தேற்றம்.

(க௭)

காரன்ன கந்தரத் தார்த்தந்த காளையெங் கந்தனலங்
காரன்ன கந்தரத் தாயின்ற காதலன் கண்ணிலடங்
காரன்ன கந்தரத் தார்த்திடச் செய்சேய் கடற்சலச்சங்
காரன்ன கந்தரத் தானடைந் தேதினங் காத்தனனே.

(இ-ள்.) காரன்ன கந்தரத்தார் தந்தகாளை - கரிய கண்டத்தையுடைய பாமசிவனுபெற்ற காளையைப்போன்றவனும், எங்கந்தன்-நம்முடைய ஷண்முகனும், அலங்காரன் - அசைகின்ற முத்துமாலையையுடையவனும், நகந்தரத்தாயின்ற காதலன் - மலையாசன் புத்திரியாகிய பார்வதி பெற்ற குமாரனும், கண்ணிலடங்காரன்ன கந்தரத்தார்த்திடச்செய் சேய் - கருணையில்லாத அசுரர் சோதிமிஞ்ந்த பொன்னுலகமடையும்படி செய்த சேயனுமாகிய ஷண்முகக் கடவுள், கடற்சலச் சங்காரன்னகந்தரத்தானடைந்தே தினங்காத்தனனே - சமுத்திரத்தின் புனல் முழுமையும் பருகிய அகத்தியமுனிவன் தன்னுடைய மனத்திலிருக்கும்படி செய்யத் தான்வசித்து நானோறுங் காப்பாற்றினான் என்பதாம். ஏ - அசை.

(க௮)

தனத்தா னனச்சதி யாய்ந்தா டரன்கா தலன்றியா
தனத்தா னனச்சன ராகந் தகர்த்தகந் தன்னனநா
தனத்தா னனச்சசி யான்கே கயத்தினன் சார்நயச்சே
தனத்தா னனச்சகந் தார்க்கினி தாகிய தாய்தந்தையே.

(இ-ள்.) தனத்தானைச் சதியாய்ந்தாடான் காதலன் - தனத்தானை வென்னுந் தானத்தை யாராய்ந்து கனகசபையின்கண் நடனம் புரிகின்ற சபா பதியின்குமரனும், அரியாதனத்தான் - சிம்மாதனத்தையுடையவனும், அனச் சன ராகந்தகர்த்த கர்தன் - கரியவிடத்தையொத்த அசாரின் மாந்பைப் பிளந்த ஷண்முகனும், அனநாதன் நத்து ஆனனச்சியான் - நான்முகன் விரும்பாநின்ற 'வதனமாகிய சந்திரனை யுடையனும், கேகயத்தினன்-மயிலை வாகனமாகக் கொண்டவனும், சார்நயச்சேதனத்தான்-நயஞ்சார்ந்த அறிவிற்கு இருப்பிடமானவனுமாகிய முருகக்கடவுள், அச்சகத்தார்த் கினிதாகிய தாய் தந்தையே - தெய்வலோகத்தி லுள்ளவர்கட்கு இனிமையான மாதாபிதாவை ஒப்பவளுவான் என்பதாம். ஏ-தேற்றம்.

(யக)

தந்தனர் தந்தத் தனதா னனநடச் சங்கரனார்
தந்தனர் தந்தத் தனக்காழி நாயகித் தாயளிசித்
தந்தனர் தந்தத் தளிர்க்கையிற் கீரத் தனையினல்
தந்தனர் தந்தத் தடர்ந்தாண்ட நாதனற் றுள்சரணே.

(இ-ள்) தந்தனர்தந்தத் தனதானனநடச் சங்கரனார் தந்தனர்-தந்தனம் தந்தத்தனதானன எனும் தானத்துக்குப் பொருந்த நடனம்புரிகின்ற பாம சிவன் பொருளும், தந்தத்தனக்காழி நாயகித்தாயளிசித் தந்தனர்தந்தத் தளிர்க்கையிற்கீரத்தனை யயினற்றந்தன்-யானையின் கொம்பையொத்த தனங் கையுடைய சீகாழியிலுள்ள திருநிலைநாயகியாகிய அன்னை, மனதில்நினைத் துத் தினந்தோறும் தனது அழகிய மாந்தளிர்போன்ற விரல்களையுடைய கையினற் கொடுக்கப்பட்ட ஞானப்பாலைப் பருகி நல்லறாங்களைத் தெரிந்தவ னும் - நந்தந்தத்தடர்ந்தாண்ட நாதனற்றாள் சரணே - நம்முடைய கெடுதி யைத் தீர்த்துக்காப்பாற்றிய தலைவனுமாகிய முருகக்கடவுளின் பாததாமரை கள் எப்பொழுதுங் காவலாம் என்பதாம். ஏ-அசை.

(உய)

சாக்காக் கார்நிறத் தண்டரைச் சாயயிற் றுட்டிகர்க்கு
சாக்காக் காஞ்சடை தாங்கா னார்தந் தனயரினே
சாக்காக் காத லடைந்திடச் செய்சே தனர்கிரித்தஞ்
சாக்காக் காதகர்க் காய்ந்தா னகத்தர்நாத் தந்தனரே.

(இ-ள்.) சாக்காக்கார் நிறத்தண்டரைச் சாயயிற்றாட்டிகள் - பாணயிருக் கின்ற கையையுடைய மேகத்தைப்போன்ற நிறமுள்ள சத்தருக்களாகிய அச ரரைக் குத்திவிரும்படி செய்கின்ற சத்தியுள்ள பெருமையையுடையவரும், காஞ்சாக்காக்காஞ்சடை தாங்கா னார்தந் தனயர் - அநேக பிரமரின் என்பையும் அரக்கையொத்த செந்நிறம்வாய்ந்த சடையையுந் தாங்குகின்ற பாமனார் தம் புத்திரரும், இனேசாக்காக் காதலடைந்திடச் செய்சேதனர் - இளியஅடியார்

(இ-ன்.) இனஞ்சாரரக்கிராதழித்தான் மன்னியாயன் - கூட்டமாகிய நிருதர்கள் உயிரோடிருக்காது சும்மரித்த திருமாவின் தங்கையும், நகையில் நஞ்சார ரக்கங்கணநாதர் தஞ்சேய் - பற்களினிடத்து விஷமுள்ள பாம்பைக் கங்கணமாயணிந்த சிவபெருமான் தந்ததனயனும், இலசெய யினஞ்சாரரக்கழ லேய்ந்தென்செய் தாட்டிகநிலையன் - தகட்டுவடிவமான வேற்படையால் சத் துருக்கனாகிய அசுரர்களை அனலைச்சார்ந்த அரக்கைப்போல உருகும்படி செய் யாநின்ற பெருமவாய்ந்தவனும், இனஞ்சார ரக்கத்திடத்தா னெனை யிங்கி கக்கலனை - இனிமையும் அழகுமுள்ள நட்பாளர் கண்களிலேயிருந்து அருள் கின்றவனுமாகிய ஷண்முகன் எளியேனாகிய வெண்ணைத் தள்ளிவிடமாட்டான் என்பதாம். (உரு)

கலகம் கரித்தா ரகனெதிர்த் தேசெயத் காய்ந்தழித்தி
 கலகம் கரித்தா ரழைத்தன ரன்னூர் கடந்தையு
 கலகம் கரித்தா ரயிற்கரத் தாயலம் கல்லணிய
 கலகம் கரித்தா ரணியா டயாநிதி காநினைந்தே.

(இ-ள்.) கலகம் கரித்தாரக னெதிர்த்தே செய்காய்ந்தழித்த - ஞான் தம்பியாகிய யானைவடிவமுள்ள தாரகாசுரன் போர்க்களத்தி லெதிர்த்துச் சண்டைசெய்ய அவனைக் கோபத்துடன்வதைத்த, இகலகம் கரித்தா ரழைத் தனரன்னூர் கடந்தைய யகலகங்கரித்தா ரயிற்கரத்தாய்-அவர்களுக்குள் யார் அகங்காரத்துடன் போருக்கழைத்தார்களோ அவர்களுடைய சரீரத்தையுங் கிருபையில்லாத மனத்தையுங் கரியாக்கிவிட்டுவந்து சேர்நின்ற வேற்கையாய்! அலக்கல்லணியகல - கடப்பமாலையணிந்த உரத்தாய், கங்கரித்தா ரணியாடயா நிதி-கருடன்மேல் வருகின்ற திருமாவின் உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற கிரு பையுள்ள முருகக்கடவுளே, காநினைந்தே - எளியேனாகிய என்னை மனதில் நிலைத்துப் புரப்பாய் என்பதாம். (உச)

காலனம் தத்தி லடர்க்கா தெனைத்தினம் காத்தினிச்செங்
 காலனம் தத்திறை செய்யா தளித்தள கங்களங்கார்
 காலனம் தத்தினை யார்கண்ணி காநிலைக் காய்திதென்றற்
 காலனம் தத்திகழ் தீக்கணிற் காதரன் காதலனே.

(இ-ள்.) தென்றற்கால னந்தத்திகழ் தீக்கணிற் காதரன் காதலனே - தென்றற்காற்றைத் தோகவுடைய மன்மதன் கெடவிளங்குகின்ற நெருப்புக் கண்ணினாலே கோபித்த பரமசிவன் புத்திரனே, காலனம் தத்திலடர்க்கா தெனைத்தினங்காத்து - எமனானவன் முடிவுகாலத்து வந்தென்னை வருத்தா மல் நான்தோறும் காத்தும், இனிச் செங்காலனம் தத்திறைசெய் யாதளித்து- சிவந்தகால்களுள்ள அன்னத்தின்மேல் வாரின்று நான்முகன் இனிமேற் படையாதிருக்கும்படிச் சியற்றியும், அளகங்களங்கார் காலனந்தத் திணையார் கண்ணி காநிலைக்காய்தி - கரியநிறத்தை வீசுகின்ற இருளையுஞ் சங்கத்தையும் ஒத்திருக்கின்ற கூந்தலையுங் கண்டத்தையுமுடைய மங்கையராலுண்டாகிய மயக்கத்தைக்கெடுத்துக் காப்பாற்றுவாய் என்பதாம். (உரு)

தலத்தா ரடிய ரரந்தையைத் தீர்த்தகந் தன்றழைத்த
 தலத்தா ரடியர்ச் சனைகள்செய் தாரன்னர் தாய்தலையின்
 தலத்தா ரடியா னாச்சேய் கிராதர் தனையெய்கைத்
 தலத்தா ரடியணி யாயென்ற நாதனம் றுள்சரணே.

(இ-ள்.) தலத்தாரடிய ரார்தையைத் தீர்த்தகர்தன் - ஸ்ரீயின்சுணுன்ன தனது மெய்யடியார்களின் துன்பத்தைத் தீர்த்தருளாவின்ற ஷண்முகனும், தழைத்தலத்தா ரடியர்ச்சுணைகள் செய்தாரன்னந்தாய் - செழித்த லிவ்வ தனத்தால் தன்னை யார்அர்ச்சுணைகள் செய்தார்களோ அவருக்குத்தாயை யொப்பானவனும், தலையின் தலத்தாரடியாரஞ்சேய்-ஆத்திமாலைபைச் சிரசிலணிந்த பழையாயாகிய பரமசிவன் புத்திரனும், கிராதர்தனையை யடி-வேடருடைய புதல்வியேயென்றழைத்து, கைத்தலத்தாரடியணியாயென்ற நாதனற்றான் சரணே - கையினாலே தொடுக்கப்பட்ட மாலையையணிந்து கொள்வாயென்ற பெருமானுமாகிய ஷண்முகக்கடவுளின் பாதாரவிந்தங்கள் காவலாம் என்பதாம். (உச)

சரக்கஞ் சனாகந் தகித்தாலங் காட்டினிற் சார்ந்தரங்கே
சரக்கஞ் சனாகந் தரித்தா டரனார் தனயர்நிரா
சரக்கஞ் சனாகந் தடிந்தா னகத்தார் தனயயகனெஞ்
சரக்கஞ் சனாகந் தகர்த்தார் சரணந் தலைக்கணியே.

(இ-ள்.) சரக்கஞ்ச னாகந்தகித்து-தாமரை மலரைப் பாணமாகக்கொண்ட மன்மதன் வடிவத்தைக் காய்ந்து, ஆலங்காட்டினிற் சார்ந்தரங்கே சரக்கஞ்ச னாகந் தரித்தாடரனார் தனயர் - திருமாலினுடைய எலும்பும் நான்முகன் தலையும் அணிந்து திருவாலங்காட்டினுள்ள சிற்சபையைச் சார்ந்து ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்த பரமனார் குமாரரும், நிராசர் - ஆசையற்றவரும், அக்கஞ்சனாகந் தடிந்தானகத்தார் - அந்தக்கம்சனுடைய குவலய பீடத்தைத் தகர்த்த திருமாலி னிதயத்திலிருப்பவரும், தனயயகனெஞ்சரக் கஞ்சனாகந் தகர்த்தார்-இரக்கமில்லாத மனதுள்ள அசுரனுடைய கண்களையும் கவசத்தையும் பிளந்த வருமாகிய ஷண்முகனின், சரணந் தலைக்கணியே - பாதாரவிந்தங்கள் எளியே னுடைய சிரசிற்கு ஆபரணமாம் என்பதாம். (உஎ)

அணியனங் காரின் னழகார் நடைநல் லளகத்தினு
ரணியனங் காரிநல் காண்டலைக் கேதன னுரயிற்கை
யணியனங் காரிகை யார்நய னத்தா ரழகனளிக்
கணியனங் காரியங் கண்டாய்ந் தகத்தெணி யாளத்தனே.

(இ-ள்) அணியனங்கா ரின்னழகார் நடைநல்லளகத்தினு ரணியனங்காரிநல் காண்டலைக்கேதனன்-அழகிய அன்னத்தைப்போலும் நடையையும்மேகத்தைப் போன்ற நல்லகந்தலையுமுடைய மங்கையரைப் படையாகவுடைய மன்மதனை யெரித்த பரமசிவன்பெற்ற கோழிக்கொடியை யுடையவனும், அயிற்

கையணியன் - வேற்படையைத் தரித்த பெருமையையுடையவனும், அம்காரி கையார் நயனத்தாழகன் - அழகிய மங்கையர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற வனப்பையுடையவனும், அளிக்கணியன்-கிருபை நிறைந்திருக்கின்றவனுமாகிய முருகக்கடவுள், நம்காரியங்கண்டாய்ந்தகத் தெணியாளத்தனே - நமது நற் செய்கைகளை மனதினால் ஆராய்ந்துபார்த்து இரகழிக்குந் தன்மைவாய்ந்த தலை வளுவான் என்பதாம். (௭-௮)

அத்தக் கனங்க ணிகரண்ட ரைக்கா யயிலினன்றோர்
தத்தக் கனங்கணி ராதழித் தார்தன யன்னிலத்தெற்
கத்தக் கனங்கணிற் காணநின் றுரிதை யன்னிலஞ்சி
யத்தக் கனங்க ணிறையல ரார்செந்தி லான்கதியே.

(இ-ள்.) அத்தக்கனங்கள் நிகரண்டரைக் காயயிலினன் - கைகளுள்ள மேகத்தையொத்த பகைவராகிய அசுரர்களை வதைக்கின்ற வேலாயுதத்தை யுடையவனும், தேர்த்தத்தக்கனங் கணிராதழித்தார் தனயன் - தன்னை மதி யாது யாகத்தைச்செய்த, அர்த்தத்தக்கன் தன்மையைத் தேர்ந்து அவ்வி டத்து அவன் இருக்காதபடிசெய்த பாமசிவன் குமரனும், நிலத்தெற்கத்தக்க னங் கணிற்காண நின்றுரிதையன் - பார்வதிதேவி திருமணச்சமயத்தில் பூயிக் குத்தெற்குப்பக்கஞ் சமமானதன்மை யாவர்க்குந்தெரியும்படி வந்திருந்த அகத் தியமுனிவருடைய இதயத்திலிருப்பவனும், இலஞ்சி யத்தக்கனங்கணிறை யலரார் செந்திலான் கதியே - சங்குகளும் அன்னங்களும் தேன்கொழிக்கும் மலர்களும் நிறைந்த தடஞ்சூழ்ந்த செந்தில்மாகரத்தில் எழுந்தருளி இருப்ப வனுமாகிய முருகக்கடவுள் இம்மைமறுமைக்கு வேண்டும்பொருள் தருவான் என்பதாம். (௭-௯)

ஏறத் தனத்தரி யார்க்கடங் காரிற் றிடச்செயரி
பேறத் தனத்தந்தி யின்கைகை யார்கிரிக் கீசனியல்
ஏறத் தனத்தடி யாரிடஞ் சார்த்தியற் றெந்தையயி
லேறத் தனத்தக் கிரிகளின் சேப்க்கி திசைத்தனனே.

(இ-ள்.) ஏறத்தனத்தரியார்க் கடங்காரிற்றிடச் செயரியேறு - இடபத் தையுடைய பாமசிவனுக்குஞ் சங்கபாணிக்கும் அடங்காதவராகிய அசுரர்கள் கெடும்படி செய்கின்ற ஆண்சிங்கமும், அத்தனத்தந்தியின்கை, கையார்கிரிக் கீசன் - இர்திரன் மகளாகிய தனக்களையுடைய தெய்வயானையை மணஞ் செய்த இடமாகிய திருப்பாங்கிரிக்குத் தலைவனும், இயல் ஏறத்தனத்தடியா ரிடஞ்சார்த் தியற்றெந்தை - தன்னை விரும்புகின்ற அடியாரிதயத் தெழுந்

தருளினின்று இலக்கணம் முதலியவை மிகுதியாக வளரும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்கின்ற என்தகப்பனும், அயில்வறு அத்தன் - வேற்படையைத் தரித்த கையையுடையவனும், அத்தக்கிரிகளின் சேய்க்கு - பொன்மயமாகிய மலைகளினிடத்து வீற்றிருந்து காப்பாற்றுகின்றவனுமாகிய ஷண்முகப் பெருமான் பேரில், ஈகிசைத்தனனே - இந்த நிரோட்டயமகவந்தாதியை அக்கடவுளின் கிருபையால் இயம்பினேன் என்பதாம். (நய)

நூற்பயன்.

தொலையாத சென்மக் கடற்கரை யேற்றிடுந் தோணியைமெய்க்
கலைஞானம் கட்டுரை யாணியைக் கந்தனைக் காதலுறும்
புலமார்தென் னிம்பைச் சவுந்தர பாரதி போற்றிநவில்
நலமார் நிரோட்டக் கவித்துறை கற்று னலமெய்துமே.

முமையினும்வந் தாள்சண் முகநாதன் பேரில்
நிமலையரு ளாற்செய் நிரோட்ட—யமகவந்
தாதினால் வாழிசெய்தோ னுக்குவித்தோன் மேன்மைபுகழ்
நீதியுடன் வாழி நிடம்.

நிரோட்டயமகவந்தாதி மூலமும்-உரையும்

முற்றப்பெற்றன.



திருப்பரங்கிரிக் குமரன்மேற் பாடிய தகரா வண்ணம் .

சந்தக்குழிப்பு.

தனனா தனனா தனதத்தனதத்த தனனாதனனா
தனதத்த தனதத்த தனதந்த தனதந்த தனதந்த
தனதந்த தனதந்த தனதந்த தனதத்த தான.

ஆண்கலை.

(1) தலமே வியபூ தாமுற்ற சிறகைக்கொய்
தவன்வா னவர்சீ தளமெய்க்கி ரணமிக்க
தாளங்கு லவுவண்டு தவழ்செங்கை யினர்தந்த
தனையன் றினம்வணங்கு தளிரொத்த பாதர்

(2) தருநே ருபர்தா தகமைப்பு யலெருக்கி
தழிக வுளமா தவளப்பி றையுன்மத்தை
தழுவுஞ்ச டிலமங்க தமுடன்றோ டையிலங்கு
தலைவன்று திசெய்கின்ற தணிகைக்கு மாசர்.

(3) தடமார் சதுர்வே தவனப்பி ரமரத்தர்
தணவா தகலா தாணப்பொ ருவுரித்தர்
தமிழினக லைதெளிந்த தனையெங்கு முறநன்கு
தவவன்பொ டினைந்து தருசித்த யோகர்.

(தொங்கல்) தந்திரமா வுய்யவரு டாயனார். கலை.

(ஹ)

(4) தனிமா மலரா தனம்விட்ட ருணர்த்து
தலினா ரருணே தயமொத்த வதரித்த
தயறந்த னமருங்கு றளரும்ப டிவளர்ந்த
தனமந்த ரமழுந்து தடமெத்து மார்பர்.

(5) தழல்போல் மயிர்சார் தலைபெற்று நடைகற்ற
தமனே ருறுகா தகர்நச்ச டலிறுத்த
தளமஞ்சொ லியினுஞ்ச தமடங்கு வகையின்ப
தமடைந்தி டலுமின்ப தலியுக்கு நேசர்.

- (6) ததைவால் மயில்கூழ் தமரக்க டல்படைத்த
தனிநா பெயோ தாமொய்த்த டையுமெக்கர்
தனினின்று ளமகிழ்ந்து தனதஞ்சி றையிரிந்து
தழையுமப டிநடஞ்செய் தலமெச்ச வாமர்.

தஞ்செனவே நல்லதுகொல் தாதையார், கலை. (வ)

- (7) தயிர்பா னவரீ தமடுத்த டிகொளத்தர்
தமையே மறவா தமனத்த றுமுகத்தர்
தனிதஞ்செ றிசிலம்பு தரிசெஞ்ச ரணர்சந்த
தமிணங்க மார்வந்து தரிசிக்கும் விரர்.

- (8) தரியா தழிவே தனையைப்பு வியினிற்செய்
தகையா லடர்போ தகவத்தி ரமடுத்த
தனுசன்சி ரம்விழுந்து தகரும்ப டிபுரிந்த
தமையன்பி னுறுகந்தர் தனிநத்து ரீதர்.

- (9) தடிதோல் கறைசார் தசையிச்சை யினெணிக்கை
தவறு துதபோ தனரைக்கு கையினுய்த்த
தடிவன்கு றளிரந்து தவிரும்ப டிபுரிந்து
தயவின்ப டிபுரந்த தருமச்சொ ருபர்.

(தொங்கல்) தந்தையர்தாய் சொன்னபடி சார்புவார் கலை. (வறு)

- (10) தறிவே பொடுகு தவளக்க மூமலத்தர்
தளுமே டெதிர்சேர் தடினித்து றைவலத்தர்
தபனன்க ரநுழைந்து தடவும்பொ ழித்துலங்கு
தணுந்த ளமிகும்ப தலைமைப்ர தேசர்.

- (11) ததிரா ரதரா தவரற்பு தவிசிட்டர்
தமுனே துசநா தரிலக்க விரதத்தர்
தமரங்கை யினெருங்கி தழிவந்த மலர்சிந்து
தருணம்பு ளகுகொண்ட தனுமைப்பு பேசர்.

- (12) தனுமே விசைகே தனமுற்சி னகரத்தர்
தயிலா கார்சே தனயிப்பி ரர்களுக்கி

திருப்பராங்கிரிக் குமாஸ்பேரில் தகராவுண்ணம்.

தபரங்கி ரியர்பொங்கு ததிமண்ட யிலாஞ்ச
தமகன்கி னோளுர்கம்பி தமொழித்த நாதர்,

(தொங்கல்) தந்தியைநேர் மையுலவு சாரல்வாய் கலை. (இ)

பெண்கலை.

(13) தரமார் கொடிசை தமலர்ப் புயம்மணித்தி
தலைசே ரிருகா தமணத்தொ நிறைப்பு
தமிரண்டு றுவகோந்த தனுவின்று ணைகள்ராஞ்சி
தமிகுப்பு னிதமென்ச ததளத்தி னாலு.

(14) தகையோர் மதிமே தருமைக்கு வகோந்தது
தகமார் சுழியா தாவைப்பு ரியுமுச்சி
தமுறுப்ப வளமின்க தலியின்க வைசுமந்து
தவிசின்றி யுறல்கண்ட தனைத்தி யீது.

(15) தரையோர் வினுளோர் தரணிச்ச மையுறத்தர்
தவமோ பெனவோ தலுமப்பொ முதினிற்ப
தயுகம்பு விபடிந்து தளவின்றோ டைமருங்கு
தலினிங்கு எபெனென்று தனுளச்ச ருது.

தந்ததுகா ணல்லவினை தானனு. (இனு)

(16) தயலா லணியார் தருகச்சி நெழில்பெற்ற
தடமா னபயோ தரிபத்து யர்பருப்ப
தமெனுந்த லைகொளும்ப தகனங்க மடர்சங்க
தரன்மைந்தன் விடுமம்பி தயமுற்ற தாலு.

(17) தவுபா லுறுவோ தனம்விட்டு னதுதுப்ப
தரமார் பிரசா தமுணப்ப ரவியுற்ற
தமியன்செ யலறிந்து தணியின்றி வளர்கின்ற
தவனந்தெ றுமருந்து தவலுற்றி டாத

(18) தகடா ரணிமா தலியிற்கு லவியொத்த
தளமா ரும்கினோ தமலர்ப்ப னியின்ச்சு

திருப்பரங்கிரிக் குமரன்பேரில் தகாரவண்ணம்.

தனுறுந்தி ருமடந்தை தனதன்று னைமடந்தை
தகுமென்றி டவிருந்து தவருக்கு மாளி.

தந்திடுதார் மெய்யொளன லாகியே.

(ஐ)

(19) தனமா தரினா தனமொத்து வடமெய்ச்ச
தனமா டிளவா தமலைக்க ளபமிட்டி
தமிகும்பு முகிலங்கு தனுமஞ்ச றவணிந்து
தகாங்கு முல்திமிர்ந்து தடியிட்டி ராது.

(20) தளிநா ளும்விடா தகாப்ப டைவைவச்ச
தனையே மதியா தவிழித்த னைமிரட்டு
தலுறஞ்ச னமணிந்து தமசின்றி லதமிங்கி
தமிகும்ப டிபுனைந்து தவறற்ற நார

(21) தருமா லுறுநா தமயச்ச ருதிதப்பி
தமிலா துயர்கி தமனப்ப டிபடித்தி
தழிணுண்டி டிதியென்று தரிணுண்டுன் முனம்வந்து
தவிசின்று புரிவன்ச ததமிட்ட வேலை.

தந்திடையா யுய்வியென நரடியே. கலை.

(ஐ.ஐ)

(22) தரியார் கனசா தகமுற்றி டவிடுத்த
தகர்மேல் வருநா தனெனத்த முவியுற்ற
தனியின்ப மொடுவந்தி தமுறும்பா பலசிந்தி
தபலன்பெ றவடைந்த தளகர்த்தர் காடை.

(23) தவிடார் புறவோ தமுறச்ச ரதமிச்சை
தவிரா தயர்நீ தமனைத்தும் மனதிற்பெய்
தவள்ளெஞ்ச வகைகொண்டு தாமுந்தி டிமிமிர்ந்து
தரல்சின்தை யினுணர்ந்து தருணிக்கி வாணு.

(24) தலிலே வெயர்வூர் தாமுத்து லவுசட்டி
தடுமா றிடவா தமுறத்தொ ழில்நடத்து
தலுமின்ப வெளம்வந்து தடையின்றி மடைகொண்டு
தளவந்த சுகமிஞ்ச தனியர்க்கு மேது.

தங்குலகோர் சொல்லவெளி தாகுமோ. கலை.

(க)

முற்றிற்று.

	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சிறப்புப்பாயிரம்.	3	26	யா	பா
சாற்றுக்கவிகள்.	3	23	பான்றேன்	பால்தேன்
...	4	16	நிமிஷக்கவி	நிமிஷக்கவி
அந்தாதி.	11	4	அக்கரக்கரக்	அக்கரக்
...	12	12	அலங்கல்லணி	அலங்கலணி
...	15	13	முகநாதன்	முகப்பெருமான்
வண்ணம்.	2	17	குறளிரந்து	குறளிரந்து
...	8	16	மருங்கி	மழுங்கு
...	...	17	தனுளச்சு	தனுளச்சு
...	...	22	யம்பிதயம்	யம்பிதயம்
...	4	4	தந்திரதார்	தந்தருதார்



அச்சிடவேண்டிய புத்தகங்கள்.

வேம்பத்தூர்ச் சங்கவித்துவான்களிலொருவரும், இந்நூலாசிரியரின்
பிதாமகருமாகிய சங்கராசுப்பிரமணியக் கவிராஜ சாஸ்திரிகளால்
கொல்லம் 1022-ல் திருவநந்தபுரத்தில் அரசாட்சிபுரிந்த
குலசேகரப்பெருமான் என்னும் நாமகரணமுள்ள
மஹாராஜா அவர்களனுமதியின்பேரில் பாடப்பெற்ற

1. திருவநந்தபுரம் பத்தநாபர் பேரிற் பிள்ளைத்தமிழ்.
2. ஷே பத்தநாபர் பேரில் மகார வண்ணம்.
3. ஷே தலவிலாசம்.

ஷே யார் குமாராகிய சாமாவையரென்ற ஆண்டி யீயரவர்களால்
கொல்லம் 1048-ல் திருவநந்தபுரத்தில் ஆட்சிபுரிந்த ஆயிவிய
மஹாராஜாவென்னும்வஞ்சிபூபால மார்த்தாண்ட ராமவர்ம
குலசேகர மஹாராஜா அவர்கள் அனுமதியின்பேரில் பாடப்பெற்ற

4. கங்கா விலாசம்.

ஷே யார் குமாரரும் இந்நூலாசிரியருமாகிய செளந்தா பாரதி
அவர்களால் இயற்றப்பெற்ற

5. பதிகமஞ்சரி.

